

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2018/1

„Újuljatok meg lelketekben és elmétekben!” (Ef 4,23)

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Az evangéliumi megújulás dinamikája

(Az „Újulatok meg lelketekben és elmétekben” c. gyülekezeti hétvégén elhangzott előadás szerkesztett változata.)

Sokan és sokszor imádkozunk a Református Egyház megújulásáért. Talán nincs olyan gyülekezeti tag, aki ne hallotta volna azt a fordulatot a Nagyerdei gyülekezetben: „Imádkozunk egyházunk lelki, szellemi megújulásáért.” A legtöbbünknek mély belső vágya, hogy átélje Isten megújító erejét, és lássa családját, gyülekezetét, nemzetét megújulni. Számtalan szavunk is kifejezi ezt a gondolatot: megújulás, megtérés, Isten lelkének kiáradása, ébredés, reformáció, megújulási mozgalmak stb. Ez azt fejezi ki, hogy az elmúlt évszázadokban sokan és sokféle módon próbálták kifejezni vágyaikat és tapasztalataikat a megújulással kapcsolatban. De vajon hogyan történik az ilyen megújulás?

Fontos, hogy először megértsük, mit is jelent az evangéliumi megújulás. Az evangéliumi megújulás a teljes életünket átjáró megtapasztalása Isten szeretetének és saját elégtelenségemnek (kegyelem és bűn), amely szükségszerűen vezet az életünk megváltozásához és megújulásához, új és átformáló erővel (Szentlélek) való feltöltődéshez. Tehát az evangélium a megújulás alapja, és a teljes személyiségünket (nem csak az agyunkat) átjárja. A Bibliában számtalan helyen találkozhatunk olyan történetekkel, amelynek központjában ilyen jellegű megújulás áll. Az ószövetségi Bírák könyve például teljes egészében arra a sémára van felépítve, hogy miként távolodik el a nép Istentől, miként küld Isten egy szabadító prófétát, és hogyan újul meg a nép és Is-

ten kapcsolata. Hasonló mintát találunk a Királyok könyveiben is, amelyek közül kiemelkedik a Jósiás-féle kultuszreform, amikor az egész népet megrázza az Isten igéjével való találkozás.

Azt is láthatjuk ugyanakkor, hogy akár hányszor megújul a nép (annak egy csoportja vagy a vezetői), előbb-utóbb újra eltávolodik Istentől. Ezt a dinamikát annál is inkább érdemes szem előtt tartanunk, mert saját életünkben is gyakran fedezhetünk fel hasonló időszakokat. Ez nem jelenti a megújulás érvénytelenségét, hanem sokkal inkább azzal szembesít bennünket, hogy a megújulás után is életünk része marad az az erő (bűn), amely újra és újra eltávolít minket Istentől.

Az Ószövetségen túl az Újszövetségben is gyakran megjelenik ez a minta. Még a sokszor irigyelt óegyházi gyülekezetekre is jellemző, hogy Isten megújító erejével való találkozásra újra és újra szükség van. Nem véletlenül mondja Pál az efézusi gyülekezetnek: „Újulatok meg lelketekben és elmétekben” (Ef 4,23).

Az alapvető bibliai motívum mellett (megújulás és eltávolodás dinamikája) azt is megfigyelhetjük, hogy ez a megújulás nagyon gyakran kötődik az alapvető élethelyzet megváltozásához. Akár maga a nép, akár annak vezetői mennek át egy-egy olyan megrázó, közösséget formáló eseményen (honfoglalás, szabadulás, fogság, visszaérés stb.), ez gyakran együtt jár az Istenshez fordulással és a lelki megújulással.

Az evangéliumi megújulások története azonban nem ér véget a Bibliával. Mind az óegyházban, mint a középkori egyházban számtalan olyan mozgalommal találkozhatunk, amelyek az egyház megújítását

Az evangéliumi megújulás dinamikája

tűzték ki zászlajukra: sivatagi atyák, szerzetesrendek, előreformációs mozgalmak. Az általunk teljesen különálló mozgalomként kezelt reformáció is hasonló kezdeményezésként indult. Azt a célt tűzte ki maga elé, hogy megtisztítsa az egyházat és újraformálja a Biblia szellemében. Református egyházunkban azonban olyan jelentősnek látjuk ezt az időszakot, hogy hajlamosak vagyunk azt hinni, egyházunk az elmúlt évszázadokban mindig is pontosan ugyanúgy működött, és azonosítjuk a mai hitgyakorlatunkat Luther és Kálvin korával. Némely tekintetben van igazság ebben a gondolatban, de látnunk kell azt is, hogy a reformáció ideje óta számtalan lelki, szellemi megújulási mozgalom hatott hitgyakorlatunkra.

Ezek közül kiemelkedik a puritanizmus (egyszerűségünket és fehér templomainkat nagyrészt ennek köszönhetjük, de innen származik a bibliaolvasás és az igehirdetés hangsúlyozása is), valamint a pietizmus (a személyes döntés fontosságának hangsúlyozása, érzelmek visszahozatala a hitgyakorlatba). Érdekes jelenség, hogy ezek a megújulási mozgalmak a legtöbb esetben külföldről erednek, de az általuk

hangsúlyozott gyakorlatok a magyar gondolkodásban is termékeny talajra találtak. A két legjelentősebb XVII-XVIII. századi mozgalom mellett szót kell ejtenünk a XIX. század utolsó harmadában megerősödő ún. belmissziói mozgalomról (Szabó Aladár), amely a napi bibliaolvasáson és a házikörökön keresztül gyakorolt komoly hatást Budapesten és annak határain túl. Ez a megújulási mozgalom lesz majd táptalaja a két világháború között nagyon megerősödő ifjúsági mozgalmaknak (KIE, MEKDSZ, SDG, REFISZ, majd pedig a Bethánia), amelyek az egyház pereméről indulva, de az egyházon belül fejtették ki munkájukat, hogy így munkálják az evangéliumi megújulást. Ennek és talán a háború kataklizmájának lehetett következménye a negyvenes évek második felében történt ébredés. Ez a néhány év (1945-50) olyan mély hatással volt sokak életére, hogy még a negyven év szocializmus alatt is kitartottak elköteleződésük mellett. Láthatjuk tehát, hogy mind a Bibliában, mind a világ egyházaiban, de éppúgy saját református egyházunkban is jelen van a megújulás, újra és újra áthatva azt.

Püski Dániel

A Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség ifisei a Confessio című református folyóirat következő kérdéseire keresték a feleletet:

Miben kell ma megújulnia keresztyénségünknek és egyházunknak Önök szerint? Mit kell tenni/tennünk ennek érdekében?

Ezeket a válaszokat közöljük az alábbiakban.

A reformáció kifejezés magában hordozza többek között azt a jelentést, hogy megújulásra nemcsak szükség van, de folyamatosan zajlania kell. Hová

vezetne azonban egy alap nélküli megújulás? Újraformálódni és nem átfarmálódni kell. Ez a két szó sajnos nagyon sok esetben össze van keverve. Figyelni kell, hogy az egyházunk semmiképpen se azért újuljon meg, hogy mi még jobban érezzük benne magunkat. Ennek a reformációnak is a világ felé kell nyitnia. Sokszor nem tudjuk, miként szóljunk a közösségünkön kívüli emberekhez. Sokszor nem értjük őket, mert másképp gondolkodnak, és ahelyett, hogy megpróbálnánk ezt megérteni, elmenekülünk a saját jól védett helyünkre. Hogy miben kellene megújulni? Nagyon sokszor csak meg kellene tanulni nyitni, és nem feladni, vagy nem elvetni azt, ha nem sikerül. A megújulás nagyon kényes téma hiszen, ha nem sikerül vagy túl messzire megyünk, kényelmetlenül fogja érinteni már meglévő tagjainkat egy változás, ami a keresztyén szeretett közösségüket „fel-

borítja”. És úgy gondolom, ez így van jól. Érintse is. Hiszen az egyházunk és hitünk nem azon alapul, hogy magunknak kell újítgatni a házunkat, hogy abban egyre jobb és kényelmesebb legyen élni, hanem hogy mások is elférjenek e felújított házban. Joggal vethetnénk fel azt, hogy ezek nem konkrét javaslatok az egyház megújulására, és beismerem, nem vagyok benne biztos, hogy modernebb gyülekezeti énekek vagy másfajta istentiszteleti rend bármennyit is hozzátenne egyházunkhoz. Kell megújulás. De nem az izzadság szagú, „ámen testvér”, szószékről gyógyító, igékkel hadakozó, Isten személye mögé bújó megújulás, hanem az az életünket érintő, ami miatt ránk néznek az emberek, és azt mondják: „Végre egy normális keresztyén!” (Barta Máté)

Az egyháznak nem szabad elfelejtenie az alapokat, de ugyanakkor törekednie kell az aktuális dolgok tolmácsolására. Nagyon fontos a fiatalabb korosztály érdeklődésének és figyelmének felkeltése különböző programokkal, ezáltal elérhetjük, hogy a templomba/ífire járás mindig élményként maradjon meg. Erre tudnám példának hozni a Debrecen-Nagygyerdei Református Gyülekezetet, ahol az ifiket mindig közös énekléssel kezdjük. Az éneklés előtt általában van valamilyen különleges program is. Például hamburgersütés vagy közös pizzázás. A lelkes/ifivezetők számára fontos a modern nyelv használata, hiszen muszáj megteremteni a közös kommunikációs csatornát. Más-

képpen kell szólni a gyermekekhez és az idősebbekhez, de egyik korosztályt sem hanyagolhatja el. Ami még fontos, hogy a lelkész hiteles legyen, tudjon szólni mindenki gondjáról, és ezekkel foglalkozzon is. Mindenképpen szükséges valamilyen közelebbi kapcsolat a lelkésszel, személyesen, Skype-on vagy akár Facebookon keresztül is. A lelkésznek nem az a feladata, hogy csak jót, pozitív dolgokat mondjon, mert arra ott van a motivációs tréning. Igen is, ki kell tudni mondani, minden korosztálynak különböző kontextusban, hogy meg kell térnünk, különben elkárhozunk. De az sem megfelelő, ha állandóan a kárhozatról beszél, a folyamatos negatív hozzáállás elriasztja az embereket, rossz élményként marad meg a találkozás Istennel a templomban. (Tóth Bálint)

A megújulás témaköre szerintem rendkívül érdekes. Mindig találkozunk ugyanis olyanokkal, akik mindent úgy hagynának, ahogy van. Az újítoók, reformálók pedig pontosan azt akarják, hogy változzunk, lépünk előre, haladjunk – ami nem feltétlenül a szokásaink teljes kicserélését jelenti. A legnehezebb kérdés, hogy hogyan lehet megtalálni az utat azokhoz, akik inkább a „jó az úgy, ahogy van” kategóriába tartoznak. Magának a keresztyénségnek abban kell megújulnia, hogy ezeket az embereket is átformálhassa. Ahhoz, hogy hirdethessük az evangéliumot, nagyon sokféle csatornán keresztül kell az emberek felé Jézust

és a tanításokat eljuttatni. A reformáció lényegét abban látom, hogy az alapot megtartva mindig egy modernebb lelkületű templomot építsünk fel. (Kósa Anna)

Jézus Krisztus két fő parancsolatot fogalmazott meg:

„Szeresd az Urat, a te Istenedet...” és „szeresd felebarátodat, mint magadat”. Azt gondolom, ennyi épp elég is lenne.

Ha igazán szeretjük egymást, megtanuljuk az új énekeket, mert tudjuk, a másíknak ez fontos – vagy éppen énekeljük a régieket, mert megértjük, hogy van, akit azok visznek közelebb Istenhez.

Szeretetből elnézzük egymás szokásait, rigolyáit. Nem ítélezünk afelett, aki utcai ruhában megy templomba – de szeretetből fel is vehetjük az ünneplő ruhánkat, még ha nekünk ez nem is fontos, és nem igyekszünk annyira, hogy megbotránkóztassunk másokat.

Szeretetből megadjuk a lehetőséget azoknak, akik új utakra vágnak – és szeretetből nem vetjük el a régi dolgokat, ha azok másoknak kedvesek.

Ha igazán szeretjük egymást, türelmesek leszünk azzal is, aki nem ért meg minket – és elfogadjuk a másikat, még ha nem értjük is.

Azt hiszem, semmi nem hozhatna nagyobb változást, mint ha arra kérjük Istent – egyénileg és közösségként is –, hogy tanítson bennünket jobban szeretni. (Kustár Zsófia)

Összeállította: Gyuris Adél Kinga
(Megjelent a Confessio 2017/4-es számában)

Presbiterválasztás

A presbiterválasztás hivatalos
eredménye:

Gondnok: Kerti Péter

Presbiterek:

Bécsi Orsolya
Bérciné Turza Teréz
Bollmann Krisztián
Bubán Tamás dr.
Daróczi Sándorné Éva
Fazakas Gergely dr.
Fésűs Péter Lajos
Gutiné Matos Beáta
Győri János
Hodossi Máté
Kerti Péter
Kozák Tamás
Kozma György
Kristófné Máthé Ildikó
Kunné Ország Mariann
Máté Sándor
Mózes Áron
Mózes Dávid
Ötvös Csaba
Szélné dr. Erdei Irén
Szükné dr. Bódor Sarolta
Tóth Béla dr.
Tóth Enikő dr.
Tóth-Matolcsi László dr.

Pótpresbiterek:

Győriné Tóth Edit
Péter-Szarka György dr.
Rejtő László dr.
Szabó István
Tóth Béla Bertalan
Tóth Lászlóné Katalin

Hálaadás 2017-ért

(folytatás)

Gyülekezetünkben a 48 megkeresztelt közül négyen voltak felnőttek. A 32 konfirmált között pedig 10 felnőtt is csatlakozott gyülekezetünkhöz. Házasságkötésére 20 pár kérte Isten áldását. Isten ígéje hirdetetett vigasztalásul 48 temetésen.

A területünk sok ezer lakosa közül mintegy 850 család (közel 2.600 lélek) vállalt részt anyagilag is egyházfenntartói járulékának befizetésével gyülekezetünk szolgálatából, életéből.

Köszönjük mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk egyik 1%-át a „Nagy-erdei Egyházközségért” közhasznú alapítvány javára ajánlották fel, és így is támogatták közös szolgálatunkat. Továbbá köszönjük, akik jövedelemadójuk másik 1%-át a Magyarországi Református Egyház javára ajánlották fel, és így segítették országos egyházunk szolgálatát.

Gyülekezetünk – a hitoktatói óradíjakat leszámítva – lényegileg csak tagjainak egyházfenntartói járulékából, perselypénzéből és adományából (összesen közel 30 millió forintból), valamint sokak önkéntes munkájával végezte sokrétű szolgálatát.

Szeretettel köszöntjük a gyülekezetünkhöz közeledőket és új tagjainkat! Fáradozzunk együtt azon, hogy régi és újabb gyülekezeti tagjaink otthon érezzék magukat közösségünkben, és együtt buzduljunk fel a közös szolgálatra!

Folytatni szeretnénk az evangélium hirdetését és mindazt, ami áldásosnak bizonyult, de keressük az új utakat, módszereket is. Feladatunk megtartani mindenben a szeretetet és a lényegi dolgokban a testvéri egyetértést.

Püski Lajos

Hírek

Imahét a krisztushívők egységéért 2018. január 21-28.

*„Jobbod, Uram, dicső az erőtől...” / „Uram, a
jobbod kitűnik erejével...” (2Móz/Kiv 15,6)*

*Január 21. vasárnap, 17.00 óra: **Görög
Katolikus Templom**, Igét hirdet: Asztalos
Richárd ev. lelkész*

*Január 22. hétfő, 17.00 óra: **Evangélikus
Templom**, Igét hirdet: Durkó István bapt.
lelkész, missziói igazgató*

*Január 23. kedd, 17.00 óra: **Mester utcai
Református Templom**, Igét hirdet: Tóth
László rk. esperes*

*Január 24. szerda, 17.00 óra: **Szent Anna
Római Katolikus Székesegyház**
Igét hirdet: Dr. Fekete Károly ref. püspök*

*Január 25. csütörtök, 17.00 óra: **Széchenyi
kerti Református Templom**, Igét hirdet:
Kocsis Fülöp gk. érsek-metropolita*

*Január 26. péntek, 17.00 óra: **Baptista
Imaház – Szappanos utca**, Igét hirdet:
Derencsényi István ref. főjegyző*

*Január 27. szombat, 17.00 óra: **Szent László
Római Katolikus Templom**
Igét hirdet: Vad Zsigmond ref. esperes*

*Január 28. vasárnap, 17.00 óra: **Református
Nagytemplom**, Igét hirdet: Palánki Ferenc
rk. püspök*

**Az ökumenikus imahét perselyadomá-
nyát a Debrecen Megyei Jogú Város Kari-
tatív Testület szolgálatának támogatására
ajánljuk fel.**

- ♦ **Családi délutánra** várjuk a gyermekeket és szüleiket *január 28-án* 3 órától.
- ♦ **Ételosztás hajléktalanoknak** *február 3-án* a korábbi évek gyakorlata szerint.

Imádkozzunk...

- ♦ az új év áldásaiért,
- ♦ betegekért,
- ♦ nélkülözőkért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek: Kenézy Kórház – 511-
777/1943; Klinika – 319-057
Európa Rádió – 94,4 MHz

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: Litográfia Készült 350 példányban
26. évfolyam 1. szám Megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917
Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Presbiteri névsor:

Ülő sor: Püski Dániel (lelkész), Kerti Péter (gondnok), Püski Lajos (lelkész), Püskiné Szécsi Judit (lelkész), Bertha Zoltán (lelkész)
Második sor: Széllné dr. Erdei Irén, Kristófné Máthé Ildikó, Bérciné Turza Teréz, Kozma György, Daróczi Sándorné Éva,
 Bécsi Orsolya, Tóth Lászlóné Katalin; *Harmadik sor:* Tóth Béla Bertalan, dr. Péter Szarka György, dr. Tóth Enikő, Gutiné Matos Beáta,
 Kunné Ország Mariann, Győriné Tóth Edit, dr. Tóth Béla; *Negyedik sor:* Bollmann Krisztián, Szükné dr. Bódor Sarolta, Mózes Áron,
 Mózes Dávid, Szabó István, Győri János, Fésűs Péter Lajos; *Hátó sor:* Hodossi Máté, dr. Bubán Tamás, Máté Sándor, Örvös Csaba,
 Kozák Tamás, dr. Rejtő László, dr. Fazakas Gergely, dr. Tóth-Matolcsi László